

Recenzja rozprawy doktorskiej pt. „**Ultrasonograficzna ocen długości szyjki macicy u kobiet ciężarnych-poszukiwanie optymalnego modelu w zależności od wieku ciążowego i metody pomiaru**”, lekarza Andrzeja Korniluka

Temat rozprawy jest niezwykle aktualny, a przyjęty model badawczy ma charakter kliniczny i to pozwala na praktyczne zastosowanie wniosków z badania. Doktorant poszukuje metody badania długości szyjki macicy, na tyle bezpiecznej i powtarzalnej by mogła stanowić test skryningowy pozwalający przewidywać wzrost ryzyka wystąpienia porodu przedwczesnego. Wydaje się to wartościowe i ma duże znaczenie praktyczne ponieważ jedną z grup badanych, czyli potencjalnie tych pacjentek, które mogłyby skorzystać z takiego testu przesiewowego są pacjentki po operacji chirurgicznej w obrębie szyjki macicy: konizacji albo amputacji szyjki macicy, które następie są w ciąży i u których ryzyko porodu przedwczesnego jest większe. Opieka położnicza w tej grupie chorych stanowi wyzwanie dla klinicysty. Jest ona coraz liczniejsza. Konizacja, czy amputacja szyjki macicy to sposoby leczenia raka szyjki macicy i dysplazji szyjki macicy, w taki sposób by umożliwić zachowanie płodności. Tak więc podjęty przez doktoranta temat badań jest aktualnych ma znaczenie praktyczne. Wybór tematu i sposób konstrukcji grup badanach wskazują na doświadczenie kliniczne doktoranta. Niezwykle cenna cecha dla lekarza gdy łączy swój rozwój zawodowy z ciekawością badacza.

Rozprawa ma typowy układ składa się z następujących sekcji: wstęp (16 stron), cele pracy, materiały i metody, dyskusja, wnioski i piśmiennictwo oraz streszczenia. Doktorant załączył też zgodę komisji bioetycznej oraz dwa załączniki przedstawiające informację dla pacjentki i ankietę na podstawie której zbierano dane kliniczne. Wyodrębniono także słowa kluczowe. Pewnym odstępstwem od przyjętego ogólnie schematu jest włączenie sekcji wyniki do rozdziału materiał i metody. Zwykle sekcja wyniki stanowi odrębny rozdział, oczywiście w żaden sposób to nie umniejsza to wartości wyników zebranych w tej rozprawie. W rozprawie doktorant zamieścił 13 rycin oraz 23 tabele. Rozdział piśmiennictwo zawiera 120 pozycji. Są to głównie publikacje anglojęzyczne z ostatnich lat.

Wstęp został napisany poprawnie, zwięźle bez niepotrzebnych informacji. Wprowadza czytelnika w aktualny stan wiedzy na temat porodu przedwczesnego oraz metod diagnostycznych i przesiewowych pozwalający na przewidywanie ryzyka jego wystąpienia. Doktorant przedstawił też sposoby oceny szyjki macicy oraz wskazał na zwiększone ryzyko infekcji podczas badania wewnętrznego szyjki macicy, co samo w sobie zwiększa ryzyko

wystąpienia porodu przedwczesnego. To zagadnienie trafnie zostało wybrane jako myśl przewodnia do konstrukcji grup badanych różniących się badaniem szyjki macicy w usg przez brzuch albo przez pochwę. Doktorant trafnie przewidział i uzasadnił wybór odpowiedniej techniki badania długości szyjki macicy.

W rozdziale Materiał i Metody przedstawiono wszystkie dane kliniczne potrzebne do prezentacji wyników. Doktorant zbadał 250 pacjentek ciężarnych i wykonał każdej z nich trzy badania usg w poszczególnych trymestrach ciąży. Podczas tego badania dokonywał pomiary długości szyjki macicy w badaniu przez pochwę i przez powłoki brzuszne. W tym rozdziale przedstawiono także kryteria wyłączenia z badania. W sekcji metodyka badań doktorant zaprezentował ryciny przedstawiające zdjęcie z badania usg i dokładnie opisał technikę pomiaru. Ten rozdział kończy sekcja metody statystyczne zawierająca wszystkie niezbędne informacje. Konstrukcja rozdziału materiał i metody jest przejrzysta i wskazuje na doświadczenie doktoranta w pracy badawczej, umiejętność dokonania pełnej charakterystyki badanych grup ciężarnych, a także wskazuje na samodzielność doktoranta w wykonywaniu tych badań.

W sekcji wyniki doktorant przedstawił rezultaty swoich obserwacji klinicznych za pomocą rycin, tabel i zwięzłego tekstu. Szczególnie wartościowe są wyniki z tabeli 2., w której porównał pomiary dokonywane drogą brzuszną jak i przez pochwę. W kolejnych tabelach uwzględnił takie parametry jak: wielorództwo, wcześniejszy zabieg w obrębie szyjki macicy, wcześniejsza indukcja porodu, uprzednie cięcie cesarskie, położenie płodu, BMI i w zależności od występowania tych parametrów klinicznych przeanalizował wartości pomiarów przez powłoki brzuszne i przez pochwę w poszczególnych trymestrach ciąży. Tak, jak wcześniej już zazaczyłem sposób analizy wskazuje na znajomości praktyki położniczej. Doktorant uwzględnił parametry kluczowe dla powodzenia kolejnych ciąż, a dotyczące ciąż wcześniejszych. Pochylił się także na parametrami klinicznymi wynikającymi z postępującej instrumentalizacji porodu: indukcja porodu, cięcie cesarskie. Takie ujęcie tematu jest godne wyróżnienia. Kolejne wyniki dotyczą badania specyficzności i czułości, a także wartości predykcyjnej pomiaru jako testu skryningowego.

W rozdziale dyskusja doktorant umiejętnie przedstawił swoje wyniki i omówił je w kontekście wyników innych autorów. Obszernie cytował aktualne piśmiennictwo, którego lista została

zamieszona w kolejnej sekcji. Sposób w jaki doktorant dyskutuje z wynikami autorów po raz kolejny dowodzi oczytania i znajomości tematu.

Wnioski zawierają wiele praktycznych elementów. W zasadzie podpowiadają klinicyście jak postępować. To niezwykle cenna cecha. Można w codziennej praktyce zgodnie z wnioskami autora dokonując pomiaru przez powłoki brzuszne wyselekcjonować te chore, które będą mogły uniknąć badania wewnętrznego. Tym samym nie zostaną narażone na niepotrzebne badanie wewnętrzne. Podobne znaczenie ma drugi wniosek dodatkowo w nim zostają jeszcze zawarte informacje o wartościach pomiaru, które mogą w przyszłości stanowić wartości referencyjne. Oczywiście wtedy gdy badania zostaną nad tym zagadnieniem pogłębione.

Streszczenia przedstawione w rozprawie są zwięzłe i treściwe.

Rozprawa pt. " Ultrasonograficzna ocen długości szyjki macicy u kobiet ciężarnych- poszukiwanie optymalnego modelu w zależności od wieku ciążowego i metody pomiaru", spełnia wszystkie wymogi stawiane pracom na stopień doktora nauk medycznych. Doktorant lekarz Andrzej Korniluk dowiódł swej dojrzałości naukowej. Rozprawa jest pracą wyróżniającą się i nowatorską. Godny uwagi jest logiczny, precyzyjny opis i przedstawienie problemu, jak i wyników. Na szczególne podkreślenie zasługują elementy poznawcze wynikające z pracy, mogące mieć znaczenie dla praktyki klinicznej. Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art.13 Ustawy z dnia 14 czerwca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65 poz. 595 z późn. zm.) w związku z artykułem 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę –Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018r.poz. 1669 z późn. zm.)W związku z tym mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych WUM w Warszawie wniosek o dopuszczenie lekarza Andrzeja Korniluka do dalszych etapów przewodu doktorskiego. Wnoszę także o przyznanie wyróżnienia.

Kierownik
II Kliniki Położnictwa i Ginekologii
Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego

prof. dr hab. n. med. Łukasz Wicherek